

25. okt. 1973

FAKTA

Dato:
25. okt. 1973

Sidetal:
Rød blå bd 16 s. 4-11

TRANSSKRIFTION

25-10-73.

Det er en kendsgerning, at hvad beskueren ser alene er et rødt og et Blåt kvadrat – mere er der simpelthen ikke at se på. Disse to kvadrater kan dække et stort eller et lille fladeareal, de kan være på forskelligt grundmateriale og de kan bestå af forskellige former for farvestof – dette kan bringe en forskel en variation fra billede til billede, men forrykker ikke i væsentlig grad den kendsgerning at beskueren præsenteres for et Rødt og et Blåt kvadrat.

Er der nogen "mening" i det? Er det ikke et postulat at ville påstå at dette kan benævnes en kunstnerisk realisering? Eller at påstå at nogen kan få "noget udaf" at se på det? For at kunne svare på dette (hvis man kan) må man sikkert forsøge at indkredse nogle kendsgerninger. Jeg producerer disse "R+B" billeder fordi jeg har en hensigt med dem, ihvertfald overfor mig selv – at skabe et udtryksløst – indholdsløst – antibillede – for at beskrive det så kort som muligt er dette een af mine hensigter.

Det er altså en kendsgerning at disse billeder – objekter – fremstilles – produceres – de eksisterer helt reelt.

Men millioner af andre objekter eksisterer også og har til og med for størstedelens vedkommende en praktisk eller anden definerbar hensigt. Dette billedobjekt har ingen praktisk definerbar hensigt, men en kunstnerisk, hvorved det adskiller sig fra flertallet af andre objekter. Det bliver et særligt autonomt objekt ved ikke at have noget brugsmæssigt praktisk formål, ved alene at være fremstillet med ren kunstnerisk hensigt – f.eks denne at det alene er beregnet til at ses og ved (da det er udtryks og funktionsløst – neutralt – så vidt muligt) at det ikke kræver at der skal udledes noget ved at det ses – at man ser på det. Det er tilstede som en synlig ting uden andet formål end at være synlig.

Her vender vi så uvilkårligt tilbage til spørgsmålet: hvem kan være interesseret i denne synlighed (udover eventuelt jeg som har produceret den)? Formodentlig ingen – eller i det mindste kun et forsvindende mindretal – MEN – det forandre på ingen måde ved den kendsgerning at jeg har produceret det og det eksisterer – det er tilstede i verden. Men der er jo hundrede tusind millioner helt ligegyldige ting tilstede i verden er der nogen grund til ved dette produkt at forøge denne mængde?

NEJ – det er der absolut ingen anden grund til end den simple at jeg fremstiller dette objekt (hvorfor kan foreløbig lades ude af betragtning) og det derfor er tilstede.

JA – det er totalt meningsløst bortset fra at jeg ved fremstillingen af dette objekt har fået (får) bekræftet visse kunstneriske kendsgerninger.

1. At det er muligt at fremstille et billede der ikke er noget billede idet der ikke fremstilles noget, ikke udtrykkes, ikke beskrives, ikke gengives noget.
2. Det er ikke noget billede da det består af en rektangulær flade delt i to halvdelen den ene rød den anden blå og bortset fra den midterlinie der

opstår ved skiftet fra den ene til den anden farve er de to farvehalvdele identiske med fladen og den arealudstrækning i rummet.

3. Den røde er et rødt kvadrat den blå et blåt og intet andet. De to farver betyder ikke noget udover sig selv.

4. Der fremstilles et billede (Anti) der har eksistens alene i kraft af sin materialitet og ikke i kraft af en række forestillinger udledt af eller postuleret i denne materialitet.

5. Beskueren kan ikke udlede andet af dette objekt end hvad han helt realt ser – giver han objektet en mening udover dette er det ikke en han uddrager af objektet, men alene fra sig eget subjektive jeg.

6. Det "R+B" objekt er totalt indholdsløst – og det er denne mangel på indhold som er dets eneste eksistensberettigelse.

Denne indholdsløshed viser ved sin tilstedeværelse – ved sin utilnærmelighed, at indholdet i al kunst ikke kommer fra kunstværket – objektet, men fra den verden, den tid, det samfund, den kultur, det er placeret i.

Dette "R+B" objekt postulerer ikke ved en formalisme (da denne er bragt ned til det mulige nulpunkt) og en expressiv manipuleren med denne, at besidde et indhold der stråler beskueren imøde, men er (forsøger at være) det synlige bevis på at kunsten er indholdsløs – at det indhold den får/har/gives påføres den udefra, via hvad man bruger den til.

Alligevel manipulerer jeg med denne "R+B" som jeg påstår er en indholdsløs neutralitet. Jeg bruger den i en bog, i litografier, jeg bemaler træplader med den, placerer den på hvide papirark, på stof, o.s.v – o.s.v – hvorfor gør jeg det?

Kunne jeg ikke lige så godt eengang for alle lave eet "R+B" billedobjekt og lade det være den eneste materialisering af ideen? Er det fordi jeg, trods alt, alligevel tror at denne neutralitet har formelle muligheder en eller anden form for forskellige udsagnsmuligheder? Eller er det fordi jeg vil prøve at finde en vej til at få dette neutrale objekt til at fungerer? Jeg tror ikke at variationer indenfor skemaet i farve, i struktur, i materiale, (selvom jeg har gennemprøvet ideen) i nogen væsentlig grad beriger dette skema. Kunstens indholdsløshed bliver til et indhold i forhold til hvordan man bruger den i den verden man befinder sig i.

Dette at det røde og Blå kvadrat altid er det samme, men ved den funktion man placerer dem i altid giver dem et nyt indhold.

Dette er det vanskelige, brændende og helt afgørende punkt – hvordan får man denne idee klart og tydeligt formidlet?

Den største vanskelighed består i at jeg ikke tror det har nogen betydning hvor i hvilke miljø man placerer "R+B" – problemet løses ikke ved at placerer "R+B" på gader og stræder (som D. Buren) udenfor eller indenfor kunstmiljøet. Jeg tror ikke (igen som D.B.) at "R+B" bliver kunst alene ved

at placeres i et galerie eller et museum og ophøre med at være kunst udenfor disse områder — jeg tror muligheden for at give “R+B” et kunstnerisk indhold er tilstede alle vegne hvor dens funktion kan gøres helt åbenlys. Jeg ønsker heller ikke at denne funktion skal gøres afhængig af en parallelløbende skriftlig eller verbal teoretisk udredning — men at den skal fremgå direkte af selve funktionen. Måske er det umuligt.

man kunstnerisk sel kan bringe denne
idee til? Hvis kunsten ønske sim-
-pelt i at man ejer det samme og
det samme om sig om igen og at
det alligevel, på en eller anden facon
ikke bliver det samme fordi man
hver gang man begynder igen prøver
undersøge om det - uden at foruilde
det en gang ved tagre skema, alligevel
ikke kan gives overledes.
Måske hvis kunsten i selve dette for-
-sig - på at man for hver gang
hver hele proportionen under overvejelse
nyvinder den og prøver at præsentere
den en ny side - en hemmelighed?

25-10-73.

Det er en kendsgerning, at
hvad beskueren ser alene er det reelle og
at Blit kvadrat - mere er det simpelt-
-kan ikke at se på. Disse for kvadra-
-ter kan de ikke at stort eller et lille
flude areal, de kan være på forskellige
grundmaterialet og de kan bestå af for-
-skellige former for fjerde del - de
kan bringe en forskel en variation fra
lille de til billede, men fornylter ikke

i væsentlig grad den kendsgerning at
bestemte personer for at Rode og et Blåt
Kvadrat.

Er der nogen "mening" i det? Er det
ikke et postulat at ville påstå at
dette kan benævnes en kunstnerisk
realisering? Eller at påstå at nogen kan

gøre "noget ud af" at se på det?
For at kunne svare på dette (hvis
man kan) må man sikkert først se
at indkredse nogle kendsgerninger.

Jeg producerer disse "R+B" billeder fordi
jeg har en hense på med dem, i hvert fald
over for mig selv - at skabe et udtryk
- lyst - indholdstæt - anti-billede - for at
beskrive det så klart som muligt
og dette een af mine hense på.

Det er altså en kendsgerning at disse
billeder - objekter - som stilles - produceres -
de eksisterer helt reelt.

Man millioner af andre objekter eksiste-
rer også og har til og med for store
- delens vedkommende en praktisk eller
anden definerbar hense på. Dette billed-
-objekt har ingen praktisk definerbar
hense på, men en kunstnerisk, hvorved
der adskiller sig fra for kilder af
andre objekter. Det bliver et særligt

autonomt objekt ved ikke at have
noget brugs massigt præfiks formål, ved
alene at være fremstillet med ren
kunstnerisk hensigt - f.eks. denne at
der alene er beregnet til at ses
ved (da det er udtrykt i funktionen-
lyst - neutral - så vidt muligt) at ~~der~~
der ikke kræver at der skal ud-
ledes noget ved at det ses - at
man ser på det. Det er til stede
som en synlig ting uden andet
formål end at være synlig.
Har venter vi så vidt muligt tilbage
til spørgsmålet: hvem kan være
interesset i denne synlighed (udover
evn. kunstens som henholdsvis den)?
Formodentlig ingen - eller i det mindste
kun et forsvindende mindretal - MEN
det fremgår på ingen måde ved den
konklusion at der henholdsvis det
og det eksisterer - det er til stede i
verden. Man der er jo hundredte tu-
sind millioner helt lige gyldige ting
til stede i verden er der nogen grund
til ved dette mindretal at foretage denne
mængde?
NEJ - det er der absolut ingen anden
grund til end den simple at der

framstiller dette objekt (hvorfor man fortol-
-lig lader ude af betragning) og det
derfor er tilslæde.
7A - det er det helt meningsløst bortset
fra at jo ved framstillingen af dette ob-
-jekt har jeg (for) betrukket visse
kunstneriske koncepter.

- ~~4. At det er muligt at framstille et~~
1. At det er muligt at framstille et
billede der ikke er noget billede i det
der ikke framstilles noget, ikke udtrykkes,
ikke beskrives, ikke gengives noget.
  2. Det er ikke muligt billede da det
består af en rektangulær flade delt i
to halvdele den ene ved den anden
blå og bortset fra den midterlinje
der opstår ved skiftet fra den ene
til den anden farve er de to farve-
-halvdele i den hvide med ~~plottet~~ fladen
og dens reelle areal udstrækning i rumet.
  3. Den røde er et reelt kvadrat
den blå et blåt & intet andet.
De to farver betyder ikke noget
ud over sig selv.
  4. ~~Det~~ Det er framstillet et billede
(Anki) der har eksistens uden i
kraft af sin materialitet & ikke

i kraft af en reelte forestillinger ud-
-ledt af eller postuleret i denne materia-
-likt.

5. Betrueren kan ikke udlede endel
af dette objekt end hvad han helt
realt ser - giver han objektet en
mening udover dette er det ikke
en han udruer af objektet, men
alene fra sit ege subjektive 78.

6. Det "R+B" objekt er faktisk ind-
-holdslyst - og det er denne ~~er~~
mangel på indhold som er dets
enes te eksistens berettigelse.

Denne indholdslysthed viser ved sin
tilstedeværelse - ved sin utilnormalhed,
at indholdet i al kunst ikke
kommer fra kunstværket - objektet,
men fra den verden, den lid, det
sammfund, den kultur, det er pla-

-ceret i.
Dette "R+B" objekt postulerer ikke
ved en formalisme (da denne er
brugt med 21 der analyse mål punkt)
og en aggressiv manipulation med denne,
at besidde et indhold der strækker
betrueren imøde, men er (forsøger

at være) det synlige bevis på at
kunsten er indholdsløs - at det ind-
hold den får/har/gives påføres den
udefra, via hvad man bringer den til.

Alligevel manipulerer jeg med denne "R+B"
som jeg påstår er en ~~neutral~~ indholds-
løs neutralitet. Jeg bringer den i en bog,
i litografier, på bestemte træplader med
den, placerer den på hvide papirark,
på stof, o. s. v. - o. s. v. - hvorfor gør
jeg det?

Kunne jeg ikke lige så godt sænke
for alle have set "R+B" lilled objekt
& lade det være den eneste material-
isering af ideen? Er det fordi jeg,
trods alt, alligevel tror at denne
neutralitet har formelle nuancer,
en eller anden form for forskellige ud-
sagns nuancer? Eller er det fordi
jeg vil prøve at finde en vej til
at jeg dette neutrale objekt til at
fungere? Jeg tror ikke at variationer
indenfor skulptur i form, i struktur,
i materiale (selv om jeg ~~er~~ har egen-
-nær prøvet dem) i nogen væsentlig grad

Kun forandre, udvide eller berige dette
skema. Jeg kunne tænke mig at
hvad P. Selger er en måde at på
dette skema til at fremgå på så
grundideen: - Kunstens indholds righed
i sig selv - Kun til at stå klart.
Således at det som kun tydeligt
at Kunstens indholds righed bliver
til et indhold i forhold til hvor-
- den man bruger den i den verden
den befinder sig i.
Dette er det rene & Blå kvadrat
al tid er det samme, men ved
den funktion man placerer den
i altid giver den et nyt ind-
-hold.
Dette er det vanskelige, brændende
& helt af gørende punkt - hvordan
for man denne ide klart & tyde-
-ligt frem til?
Den største vanskelighed består i
at P. ikke har det her nogen be-
-tydning hvor i hvilke miljøer man
placere "R+B" - problemet løses ikke
ved at placere "R+B" på gader & stræder.
(Som D. Burren) uden for eller ind i
Kunst miljøet. Jeg tror ikke (igen som

D.B) at "R+B" bliver kunnet alene ved
at placere i et galleri eller et museum
og opbygge med at være kunnet rekonstruere
disse områder - is for måske heller for
at opbygge "R+B" at kunnet nok i m. h. h.
er til stede alle vegne hvor dens
funktion kan opbygge helt uden lys.
Jeg ønsker hellere at den ne punkt-
-ion skal opbygge af hængslet af en
parallellydende skriftlig eller verbal
historisk udredning - men at den skal
fremgå direkte af selve funktionen.
Måske er der umuligt.

26-10-73

Jeg er ikke sikker på
man ikke kan / bør bringe alle redde
f. eks: Kadmium R40-Lvs

R40-MPRK

Permanent R40-

Kadmium R40

Krønluk - R40

BLÅ: Ultra marin - mørk - lys

KOBALT - Mørk

Ceruleum blå -

Mangon blå -

Korset sagt hvad der findes af forskellige